

[Anker Lau.]

et spørgsmål, om man ikke i stedet for højere todsatser burde sætte en moderne udvikling i gang indenfor landbruget ved hjælp af en vis passende konkurrence og så forhøje den jævne mands levestandard og købekraft. Det trænges der til dér og andre steder, og det ville i høj grad fremme det europæiske samarbejde, som er så vigtigt.

Med det helt rigtige mål for samarbejdet, som OEEC har sat sig, synes jeg at der her er et område, der helt åbenbart påkalder den sunde fornuft i det europæiske fællesskabs interesse. Jeg ved ikke, hvilket forum der er det rette for at nå til et samarbejde på disse områder, men jeg har et indtryk af, at OEEC og GATT for tiden synes at træde vande. Jeg kunne tænke mig, at Europarådet måske kunne sætte lidt fart i et samarbejde om disse problemer, hvis fælles løsning er af stor betydning for os alle, og jeg skal tillade mig at henstille til den høje regering at overveje et dansk eller et nordisk initiativ på dette område.

Vel foregår der, som det også tidligere har været omtalt, en udvikling i Paris, og vi har også taget regeringens beretning herom til efterretning udfra den betragtning, at spillets regler skal følges, og fordi vi stadig håber, at den rette løsning kan nås. Hvad vi skal gøre, hvis det europæiske økonomiske samarbejde strander på den nationale protektionismes skær, ønsker jeg ikke i dag at tage stilling til. Jeg tror, at forståelsen af betydningen af landenes erhvervsmæssige samarbejde er så stor, at der må være vilje til at løse de praktiske knuder, der endnu er at løse, men jeg tror også, det bliver nødvendigt at løse de værste af dem i fællesskab med de lande, vi ønsker at samarbejde med.

Ikke mindst udfra disse betragtninger anser jeg behandlingen af denne lov for betydningsfuld, idet den også vil vise graden af vor vilje til at løse problemerne, og jeg håber, at det kommende udvalgsarbejde må blive frugtbart. Mit parti tilsiger medvirken til at nå et godt resultat i den retning, jeg her har nævnt.

Jeg skal erkende og beklage, at vi ikke har ret lang tid til dette arbejde, men også herom kan der vel forhandles. Det er jo mindre afgørende, at resultat nås inden den 31. marts, end at få konstateret, at der er

en virkelig vilje til fortsat afvikling og liberalisering såvel lokalt som gennem det europæiske samarbejde.

Mit partis endelige stilling til loven må være afhængig af den argumentation og de realiteter, som udvalget kommer til at stå overfor.

Weikop: Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen fastslog meget stærkt, at den lov, vi her drøfter, er en bemyndigelseslov, og derfor synes jeg også, man skal tage stilling til det afgørende spørgsmål, om ministrene fortsat skal have de bemyndigelser, de nu har, om ministrene under de nuværende forhold skal have lige så vidtgående bemyndigelser, som de ekstraordinære forhold under og umiddelbart efter krigen nødvendiggjorde. Jeg kunne i og for sig godt lide at spørge, om den højtærede handelsminister virkelig mener, at der nu, 9 år efter krigens afslutning, ikke ville være anledning til at afvikle i hvert fald de bestemmelser, som krigstiden affødte.

Den højtærede minister giver to begrundelser for lovens uændrede forlængelse. Den ene er, at de forudsætninger, der forelå ved lovens forlængelse i fjor, er uændrede, den anden, at ministeren regner med, at et flertal formentlig er enig i, at loven i sin nuværende skikkelse vil være nødvendig. Nu ved jeg meget vel, at den højtærede minister er meget interesseret i at gå folketingsstidenden igennem, selvom det drejer sig om mange år tilbage i tiden, og jeg tør måske derfor også gå ud fra, at den højtærede minister har læst, hvad vi sagde i fjor. Da fremhævede vi netop, at det rette tidspunkt til at ændre loven var foråret 1954, og derfor kan ministeren selvfølgelig ikke regne os med til det flertal, der fortsat anser loven for nødvendig i dens nuværende skikkelse. Om den højtærede minister har nogle underhåndsaftaler at bygge sin opfattelse på, ved jeg ikke, men nogen støtte for sin formodning synes jeg i alt fald ikke den højtærede minister kan have i forhandlingerne fra i fjor.

Med hensyn til de økonomiske forudsætninger fra i fjor vil jeg gerne sige, at hvis vi, som i fjor og nu, fremdeles kan have en positiv betalingsbalance, vil der næppe være nogen grund til at opretholde de bemyndigelser, som ministeren nu har. Hertil